

Vinohradský zpravodaj

č. 26/16

18.6.2016

Sbor Církve adventistů sedmého dne Praha-Vinohrady
Londýnská 30, 120 00 Praha 2
www.sborvinohrady.cz

Program sobotní bohoslužby

9:30 – 12:00 Bohoslužba s Večeří Páně

uvádí Marek Jonczy

Varhanní preludium: Lukáš Petřvalský

Společná píseň č.: 279

Sborová oznámení

Sbírka pro potřeby sboru

Introit: Ž 25,8

Společná píseň č.: 23

Přímluvná modlitba: Slávek Linhart

1. čtení z Bible: Lydie Tyukosová – Mk 16,1-8 (vsedě)

Píseň pěveckého sboru: Symbolum Romanorum

2. čtení z Bible: Helena Haluzová – Lk 14,15-24 (vestoje)

Modlitba před kázáním: Renata Nahůnková

Kázání: Michal Balcar – "Jeden člověk chystal velkou večeři"

Požehnání miminkům: Leon Klempera, Jasmína Lola Lipusová,
Antonín Jonczy

Modlitba pokání: Michal Balcar

Obřad umývání nohou

Čtení biblických veršů: Mk 14

Společná píseň č.: 11

Čtení biblických veršů: Mk 15

Obřad Večeře Páně

Společná píseň č.: 3

Áronské požehnání

Varhanní postludium

14:00 Odpoč. shromáždění s kázáním: Jaroslav Dvořák

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY

Oznámení sboru Vinohrady

- **Dnes budeme slavit Večeři Páně. Bohoslužbu povede a kázáním poslouží Michal Balcar. Odpoledne promluví Jaroslav Dvořák.**
- **Příští sobotu kázáním poslouží bratr Marek Jonczy a bohoslužba bude doprovázena gospelovou hudbou a přítomností členů souboru Maranatha Gospel Choir.**
- **Dnes v 17:00 se u Kloudů sejde KD ke studijnímu setkání na téma: Jsme stále milerité?**
- **Naši senioři odjíždějí na tradiční týdení pobyt na Karolínu. Přejeme krásné počasí a Boží ochranu.**
- **Společenské centrum zve:**
 - Ve středu v 18:30 se uskuteční ve spodním sále kavárny Opus masívu doby Karla IV – "Ve znaku orla a lva má" (hudba).

Předminulou sobotu (4.6.) byly vybrány tyto dary:

1346 Kč Sběrka pro misijní účely CASD

11998 Kč* Sběrka a dary pro potřeby našeho sboru

*tj. 141% z částky potřebné na nejnětější výdaje provozu sboru

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

1653 Kč Sběrka pro misijní účely CASD

8500 Kč* Sběrka a dary pro potřeby našeho sboru

*tj. 100% z částky potřebné na nejnětější výdaje provozu sboru

Fond naléhavé pomoci

Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Bezhotovostní dary věnované na provoz sboru zašlete na stejný účet pod v.s. 99999.

MILUJEŠ

Kázání ze soboty 11.6.2016 - br. Josef Dvořák

Píše se rok 2000 a ocitáme se v nám velmi vzdálené zemi i kultuře, v japonském Tokiu. Paní Fumiko Išioka, vedoucí centra holocaustu v Japonsku, chtěla děti poučit o tragédii masového a průmyslového vyvražďování židů/Židů. Oslovila proto několik zemí s žádostí o nějaké předměty, jimiž by názorně přiblížila bolestnost těch neblahých událostí. Reakce se dočkala jen z Polska, poslali jí (mimo jiné) kufřík, a to s bílým nápisem na přední straně: **Hana Brady 16. května 1931 „Waisenkind“**. Kufřík vyvolal dětské otázky po původu či identitě dívky: „Proč byla sirotek?“ „Jaká vlastně byla a co se jí stalo?“ A tak dětské otázky „vzkřísily“ z anonymity i ze zapomnění skutečný příběh Československých sourozenců...

Píše se rok 2000 a ocitáme se v nám velmi vzdálené zemi i kultuře, v kanadském Torontu. Dvaasedmdesátí letý úspěšný instalatér, otec tří synů a dcery (Lara Hana), otevírá balíček s poštovními známkami prozrazující místo odeslání: Japonsko. Jakási ředitelka centra holocaustu se velmi pokorně i citlivě ptá na jeho příběh a příběh jeho sestry. Jiří, tak se Hanin bratr jmenoval, se střetl se svou nejhlubší bolestí života v nové perspektivě, více než půlstoletí se vyrovnával s pocitem selhání – že se nedokázal o svou malou sestru postarat a ochránit ji –, když tu jej zaskočilo zjištění, že se naplnilo jedno z Haniných přání, totiž stát se učitelkou. A tou se stala díky svému kufříku a následně i svému příběhu, **stala se těm dětem blízkou**. Tisíce japonských dětí se dozvěděly mnohé nejen o holocaustu, též o důležitých hodnotách: soucitu a obětavé sourozenecké lásce. Již tři roky poté mohly příběh číst děti v sedmnácti jazycích. Dalo by se říct, že pedagogická láska k dětem nalezla prostředek, jenž dokázal k dětem promlouvat a vytvářet vazbu napříč třem kontinentům.

Byla to dětská otázka, nakonec však dětská empatie, která vytvořila blízkost navzdory desítkám let i jinakosti kultur. Moudří říkají, že empatie je tmel společnosti, je zásadním prostředkem umění milovat. Jedno ze dvoj-příkázání lásky vlastně nepřikazuje, leč konstatuje:

הוּאֵ יְבִיאָ לְךָ אֶת־רֵעִי־לְתִבְּחָאֵ

„Miluješ k bližnímu (druha, blízkého, přítele) svému jako sebe, Já Hospodin.“

(3 Moj 19,18)

Sourozenci Hana a Jiří pocházeli z Nového Města na Moravě. Byly úplně normálními dětmi. Hana ráda lyžovala, bruslila, závodili spolu na koloběžkách... Jejich dětství však začal zatemňovat hrozivý stín blížící se války. Když nacisté obsadili Československo, prohlásili Židy za nežádoucí, nebezpečné podlídi a donutili je k nedůstojným omezením: Hana ani Jiří nesměli chodit do školy, Hana měla před ukončením třetího ročníku. Své domy mohli opouštět jen v určitých hodinách, nesměli cestovat, tak skončili návštěvy u milovaných strejdů, tet, babiček a dědečků. Hůře nesli to, že se jim začali vyhýbat i přátelé, rodiče ze strachu z přísných postihů zakazovali s židovskými dětmi kamarádit. Jediný věrný přítel Hany byl strýcův pes Sylva, byl však chabou útěchou. My si smutek ani zlobu sourozenců neumíme představit a už vůbec ne večer, kdy se Hana s Jiřím loučili s maminkou, protože si pro ni přijela tajná policie gestapo – na uspořádání všech záležitostí a na rozloučení s rodinou měla jediný den –, ten večer Hana usnula v maminčině náruči. Maminka je nikdy před tím neopustila, ale ráno byla pryč. O něco později jim gestapo vyrvalo tatínka, s ním se ani rozloučit nemohli, protože ho před jejich vyděšenými očima na příkaz úředníka gestapa

pohltilo auto. „Jiří objal svou desetiletou sestřičku a slíbil, že se o ni bude starat.“ Následně se ocitli u milovaného strýce, který byl křesťan a statečně nedbal vyhrůzek za pomáhání Židům.

Nakonec byli oba sourozenci internováni v Terezíně. Vyprávění o útrapách již není třeba kopit. Dle našeho je pozoruhodnější nezdolnost dobra v lidech. Bylo by možno vyprávět o tajném vyučování dětí, jehož cílem bylo to, aby děti na chvíli zapomněli na teror a násilí kolem sebe. Lze vyprávět o solidaritě starších dívek, starajících se o malou Hanu. Jedna z nich ji umyla posledním kouskem svého mýdla obličej a vlasy, aby byla krásnou pro bratra Jiřího, až za ním dorazí do Osvětimi. Ovšem nejvýmluvnější je, že Hana, ač trpěla soustavně hladu, malou buchtu, kterou dostávali jednou týdně, vždy darovala svému bráškově. S touto dětskou obětavostí i sebezapřením jsem se setkal i v jiných knihách na dané téma. Jaká nezdolná síla způsobuje, že svět vytvořený dospělými z násilí a teroru nepřiměje některé děti žít pudově a instinktivně na úkor druhých?? Nacházím jedinou odpověď, milují:

„Miluješ k outsiderovi (nechtěného, podřadného) svému jako sebe, Já Hospodin.“

(3 Moj 19,18)

Příběh dívky, která se nevrátila, naprosto shrnují její následující otázky:

„To se tady nemůže stát, že ne?“

„Co se to děje? Proč nemohu jít do kina? Proč prostě nemohu ten nápis ignorovat?“

„Co můžeme dělat? Kam je nám dovoleno jít?“

„Co si smíme vzít sebou?“

„Kdy se maminka vrátí?“

„Kde jsou naši rodiče? Kdy je zase uvidíme? Kde skončíme?“

„Neslyšelasi něco o tatínkovi a mamince?“

„Kde je můj bratr? Neviděli jste mého bratra?“

„Kam myslíš, že jdeme?“

Ve všech velkých náboženstvích světa najdeme např. zlaté pravidlo: „Co nechceš, aby jiní činili tobě, nečiň druhým.“ (Konfucius, rabbi Hilel, Ježíš, Islám, Džinismus, Buddhismus, Hinduismus) Ale prolistujme všechny náboženské knihy světa, v žádné nenajdeme: „*Bůh je láska.*“ (1J 4,8)

Dovolím si mluvit velmi osobně a velmi prostě: Sotva se Ježíš narodil, chtěli ho zabít. Rodiče před vražděním museli s miminkem utéci, připomínáme si pravidelně kolem Vánoc. Jistě to Ježíš znal z vyprávění svých rodičů, přesto dle evangelií měl rád Boha, lidi, život. O Velikonocích si zase připomínáme, že když ho jako dospělého zabíjeli, modlil se: „odpusť jim, neboť nevědí, co činí“.

A když ho Bůh vzkřísil, jak věříme, vydal nové ustanovení:

„Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem.“

(J 13,34)

Tím naplnil a ozřejmil, co obnáší:

„Miluješ zlého (špatnost, zkaženost) jako sebe samého, Já Hospodin.“

(3 Moj 19,18)

Zatímco my lidé, máme rádi špatnost či zkaženost, ba nemůžeme jinak, jen Jediný miloval nikoli zlo, nýbrž zlé, čímž nás i spasil.

Co z lásky a v lásce vykonáme, s tím se také setkání, jen to má budoucnost, jen to, jak vyznává víra ve zmrtvýchvstalého Ježíše Krista.

Amen

100. NAROZENINY EMILIE ŠANOVCOVÉ

7.6. oslavila 100. narozeniny nejstarší členka našeho sboru, sestra Emilie Šanovcová. Moc jí potěšila gratulace od sboru. Vyřizuje pozdravy a modlí se stále za každého z nás!

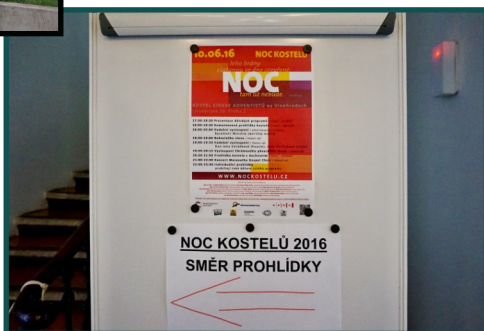
OKÉNKO SPOLEČENSKÉHO CENTRA

Je za námi další ročník „Noci kostelů“ a vy se nyní můžete začíst do krátké reportáže.

Také náš sbor nabídl nejen otevřené dveře, ale i zajímavý program. Každý z příchozích mohl navštívit informační stánek, kde obdržel speciální číslo sborového zpravodaje s programem a základními informacemi o budově i našem společenství. Návštěvník si mohl náš kostel prohlédnout sám nebo v doprovodu průvodců, kteří byli pro tyto účely připraveni. Během večera si kostel

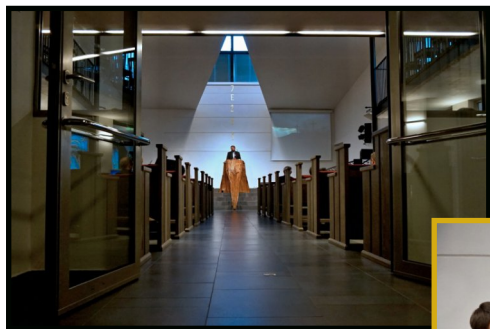
Již po čtvrté se náš sbor zapojil do celorepublikové akce „Noc kostelů“. Minulý pátek se spolu s našim sborem otevřely dveře stovky dalších kostelů. Jen v Praze jich bylo na 350. Návštěvníkům se tak naskytla další příležitost nezávazného setkání s křesťanstvím a také příležitost navštívit celou řadu zajímavých míst a památek, které jsou běžně nepřístupné.

přišlo prohlédnout a projít kolem 80 zájemců. Z reakcí, které jsme mohli díky průvodcům získat, šlo o velmi pozitivní a často i překvapivé reakce, co že zajímavého se to skrývá ve dvorním traktu budovy.

Někteří návštěvníci využili také bohatého programu, který v prostorách hlavního sálu probíhal od 18:30 hodin. Společně s bohoslužbou slova, zazněly tóny klasické hudby v podání Jany Vonáškové-Novákové (housele) a Jany Vavřínkové (viola), koncert chrámového sboru a na závěr také koncert Maranatha Gospel Choir, který navštívilo kolem 200 posluchačů. Hudba ale zněla také na venkovní předzahrádce, kde od 18 hodin zazníval do ulice worship v podání části místního mládežnického uskupení Bassemment.

Podle dostupných výsledků navštívilo jen v Praze „Noc kostelů“ 112 000 lidí. Jsme moc rádi, že jsme do tohoto čísla mohli přispět 280 návštěvníky.

Děkuji tak všem, kteří se i v tomto roce ochotně do této aktivity zapojili a reprezentovali nejen krásnou budovu a prostory, které máme k dispozici, ale také celé naše aktivní společenství. Mohli jsme tak opět ukázat, že jako společenství máme co nabídnout. Myslím, že se to i letos moc povedlo.

Marek Jonczy

(vedoucí společenského centra a evangelizace)

tel.: +420777045644

email: mjonczy@londynska30.cz

web: www.londynska30.cz

Ve znamku lva a orla má

opus masivum doby Karla IV.

Rostislav Trřik - předses

Helena Strížková - romantická kytara

Rudolf Měřinský - liuto attiorbato

22.6.2016

18:30

Barevná kavárna,
Londýnská 30, Praha 2

Laskavá slova jsou jako pláštěv medu,
jak balzám na duši, celému tělu lék.
Příslaví 16, 24

Konference žen 2016

s Hanou Pinknerovou o síle slov

30. 9. - 2. 10. 2016
Hotel Luna, Kouty

cena: 1900 Kč
přihlašování od 1. 6. 2016
více informací na zeny.casd.cz

SLUŽBA ŽEN

NAROZENINY OSLAVÍ

19.6. Bencsiková Daniela

24.6. Fuková Marcela

22.6. Lipusová (Oczková) Ingrid

23.6. Macháčková Šárka

23.6. Pícha Jan st.

Blahopřejeme!

DNEŠNÍ POSLÁNÍ – Nu 6,24-26

*Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.*

Český ekumenický překlad

*The LORD bless thee, and keep thee:
The LORD make his face shine upon thee, and be gracious unto thee:
The LORD lift up his countenance upon thee, and give thee peace.*
King James Version

Přejeme vám všem hezký a požehnaný celý týden!

SBOROVÉ KONTAKTY

KAZATEL SBORU VINOHRADY

M. Balcar

734 791 459

PRVNÍ STARŠÍ SBORU

J. Králová

732 780 561

VEDOUCÍ SBORU pro křesťanský domov

P. Kloudová

606 602 179

STARŠÍ SBORU pro seniory

R. Jonczy

739 345 670

VEDOUCÍ MLÁDEŽE

J. Staněk

737 613 017

TAJEMNÍK

R. Vlach

602 285 135

SPRÁVCE

T. Chytrý

774 075 470

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do čtvrtka na adresu
vinohradsky.zpravodaj@email.cz.

Na stejnou e-mailovou adresu můžete také napsat žádost o zaslání zpravodaje
elektronickou poštou.

